

-“Cái n... c mình nó th... !”,
Ph... ng ph... t n... c... i xò...
C... i xong thì r... i ...,
Lòng ng... i đau xót xa!

□

□

Nguy... n Huy Thi... p đ... c văn ... GS Hoàng Ng... c Hi... n
T... i cu... c h... i th... o Hoàng Ng... c Hi... n - b... c trí g... ... ng thi... n ... i 4-7-2012,
nhà văn Nguy... n Huy Thi... p đã phát b... u ý k... n b... ng bài văn ... GS Hoàng Ng... c Hi... n..□

NH... TI... C HOÀNG NG... C HI... N
(Phú g... i b... n văn)

Nhà thay, Hoàng Ngọc Hiên!
Tiếng thay, Hoàng Ngọc Hiên!
Bác trí già lòng thi nhân,
Mặt ngời xi a nay hiên!

Nhà ông xi a:

Sinh viên chôn Lam Hồng,

-“Quê chơu gì cũng biết,
Riêng hờn phúc lộc không!”
Thật đúng lộc người biết!
*

Đi du học Nga,
Ngậm ngùi lòng xót xa:
-“Đàn bò qua biên giới,
Thành tích số đo của?”
Đúng là lộc người biết!
*

Thì “hiên thực phẩm đồ”,
Thì “bác qua lộc nguy”,
Thì “loanh quanh mình trí”,
Vấn già vấn phẩm tích!
*

-“Cái nọc mình nó thì!”
Phong phớt nọc xi xòa...
Cốc xi xong thì ròi lòi,
Lòng ngời đầu xót xa!
*

Nhà thay, Hoàng Ngọc Hiên!
Tiếng thay, Hoàng Ngọc Hiên!
Bác trí già lòng thi nhân,
Mặt ngời xi a nay hiên!

Tiễn ông xòa:
Vĩnh động trẫm ng Nguyễn Du,

Hoang động ng và ngậy th!
Chuyên "Ngu công dúi núi",
Húc Đổ o mà nhù ðùa!

*

Than ôi, công ông lôn,
Bao húc trò thành danh!
Tên tuôi trùm thiên hù,
Đổ u tở ðây mà thành:

*

Bôn Đãng Khoa, Hù u Thù nh,
Đám Trùng Tô o, Bô o Ninh...
Lũ Y Ban, Trung Đổ nh,
Đổ n Mồ Dổ, Văn Chinh...
Công nông binh đổ cù,
Hù t nhiên tở ðng thành!

*

Than ôi đổ c ông lôn,
Sùng chùng màng hù danh!
Chết đổ c phong Sù tở
Hù i ông có giết mình?

*

Nhù thay, Hoàng Ngúc Hiôn!
Tiễn thay, Hoàng Ngúc Hiôn!
Búc trí giồ lôn ng thiôn,
Mồ t ngồ i xòa nay hiôm!

*

Nhù ông xòa:
Hù i nào đổ n gồ p ông,

Ông không chúc thuôn buôm,
Cũng chùng chúc xuôi gió,

Nhà thơ viết hòa chén cơm,
Còn gì ông chúc xui!

*

Hai năm năm rồi đó,
Câu chúc mãi theo tôi...
Chợt hiểu người nhà mình:
-“Nhà văn khờ nhà chó!”

*

Nhà thơ, Hoàng Ngọc Hiên!
Tiếng thơ, Hoàng Ngọc Hiên!
Bàn trí giá sách thi nhân,
Mặt người xa nay hiểu!

Than ôi,
Thơ ông hững hờ!
Hãy cứu lấy trẻ con!
Hãy cứu lấy tiếng Việt!
Hãy cứu lấy nhà thơ mình!

- Ông Hoàng Ngọc Hiên!
NGUYỄN HUY THIÊN